

melsen i § 5, søgte at faa den fjernet som den mest uheldige, og dette Standpunkt er hidtil blevet accepteret fra Folketingets Side. Lovforslaget foreligger da nu paa dette Punkt i uændret Skikkelse, saaledes som det blev fremsat. Ved Behandlingen i Folketinget er der kun vedtaget en Ændring, hvorefter denne nye Bestemmelse træder i Kraft i Forbindelse med den almindelige Vurdering til Ejendomsskyld pr. 1. Juli 1920.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til Landstingets velvillige Behandling.

Maegaard: Den højtærede Minister advarede imod ved Behandlingen af dette lille Lovforslag at fremdrage andre Synspunkter med Hensyn til den gældende Lovs Bygning og Virkning, i alt Fald skulde man ikke drage dem frem paa en saadan Maade, at de gav Anledning til nogen egentlig Forhandling, fordi det vilde eventuelt være vanskeligt at naa til en saadan Enighed, at man kunde opnaa et Resultat. Jeg mener at maatte dele den højtærede Ministers Opfattelse i denne Sag, men i øvrigt vil jeg gerne sige, at selv om man retter denne mindre heldige Bestemmelse, vil der dog i Jernbaneskyldloven være adskillige Punkter, som i meget høj Grad trænger til at blive ændret, thi denne Lov har baade med Hensyn til sit Resultat og med Hensyn til de Vilkaar, under hvilke Loven skal føres ud i Livet, været meget uheldig. Den Gang man gik til Vedtagelse af Loven om Jernbaneskyld, havde man intet Grundlag at bygge paa, og Loven kom derfor i visse Henseender til at hænge lidt i Luften, om jeg saa maa sige, det har blandt andet givet sig Udslag deri, at man ikke har faaet det tilsigtede økonomiske Resultat ud af den.

I øvrigt maa jeg sige, at det, der her er Tale om: en Afgift ifølge Jernbaneskyldloven, kun er en Særafgift af den Værdstigning, som tilføres Ejendommene i vedkommende Banes Opland. Det er alle bekendt, at bortset fra denne Særafgift, sker der ved hver Omvurdering til Ejendomsskyld en Afgiftsstigning i hver eneste Ejendom i det Distrikt, som Banen berører. Den Stigning i Vurderingssummen og deraf følgende Afgift til Staten, men

ganske særlig til Amts- og Sognekommunerne, betyder for de enkelte Ejendomme langt mere, end Jernbaneskylden tidligere har betydet. Med den nuværende Beskatningsform naar man altsaa i de allerfleste Tilfælde at beskatte den Fordel, som tilføres de enkelte Ejendomme; derved opnaar man tillige at tilføre de offentlige Myndigheder, som har stillet Kapital til Raadighed til Jernbaneanlæget, visse Fordele derigennem og endvidere for Kommunens Beboere at udjævne de Udgifter, som i øvrigt er en Følge af, at Kommunen har sat sig i Udgift til Jernbaneanlæget.

Imidlertid er Jernbaneskyldloven, som den bliver, ogsaa efter at denne Ændring er vedtaget, i høj Grad vanskelig for Vurderingsraadene at arbejde med. Jeg har selv nogen praktisk Erfaring paa det Omraade og vilde have sat Pris paa, om man, naar man alligevel gaar til Ændring i Jernbaneskyldloven, havde underkastet den en grundigere Revision, end der her er Tale om. Jeg skal imidlertid ikke i Øjeblikket stille Krav herom; men kan, idet jeg tiltræder det Lovforslag, som foreligger, og med Glæde ser den Ændring, der er indført i Folketinget, paa egne og mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Jeg skal dog, før jeg slutter, tillade mig at gøre den højtærede Minister opmærksom paa Bestemmelsen i Jernbaneskyldlovens § 3, hvor der fastsættes et bestemt Forhold, men hvor Omtalen af dette Forhold nu svæver i Luften. Der staar nemlig i § 3: „Naar en ny Banes Retningslinie og Stationernes Beliggenhed er endelig approberede af Ministeriet for offentlige Arbejder, vil de i § 1 nævnte Ejendomme . . . uden Udgift for Ejeren være at omvurdere ved den nærmest paafølgende halvaarlige Vurdering til Ejendomsskyld.“ Der er altsaa fastsat her i § 3 et bestemt Tidspunkt, da denne Vurdering skal finde Sted, men efter den sidste Revision af Ejendomsskyldloven er Bestemmelsen om en halvaarlig Vurdering til Ejendomsskyld bortfaldet, og jeg tillader mig derfor at spørge den højtærede Minister, hvorledes man nu gaar frem, naar der siden 1916 er anlagt nye Baner, paa hvilket Tidspunkt man saa foretager Vurdering i Henhold til Jernbaneskyldloven.